

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010728
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1515010728.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára v trestnej veci obžalovaného Z. N., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 07.07.2016 sp. zn. 1T 98/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 18. júla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Z. N. , nar. XX.XX.XXXX v U. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením predsedu senátu Okresného súdu Bratislava V z 07.07.2016 sp. zn. 1T/98/2015 bolo rozhodnuté o vzatí obžalovaného Z. N. do väzby podľa § 73 ods. 5 Tr. por., § 72 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby začala plynúť 06.07.2016 o 13.00. hod a obžalovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby Bratislava. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej trojdňovej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por. s použitím § 83 ods. 1 Tr. por., ako oprávnená osoba, podal sťažnosť obžalovaný Z. N., ktorú zahlásil priamo do zápisnice o výsluchu pred predsedom senátu (č.l. 1232). Svoju sťažnosť bližšie písomne neodôvodnil a to ani sám, ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. M. G., do dňa konania sťažnostného súdu.

Krajský súd v Bratislave, ako sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu, pričom zistil, že sťažnosť obžalovaného Z. N. nie je dôvodná.

Obžalovaný Z. N. je trestne stíhaný pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. pre skutok vo výroku obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 14.12.2015 č.k. 4Pv 630/11/1105-33.

Pretože obžalovaný sa vyhýbal trestnému stíhaniu tým, že v mieste trvalého bydliska sa nezdrúje a prechodné bydlisko nie je známe, predseda senátu dňa XX.XX.XXXX vydal na obžalovaného Stanislava N. príkaz na zatknutie. Tento bol realizovaný 06.07.2016 kedy o 13.00 hod bol obžalovaný zatknutý a okresnému súdu dodaný 06.07.2016 o 18.00 hod.

Dňa 07.07.2016 v čase od 13.00 hod do 13.30 hod bol obžalovaný predsedom senátu vypočutý a rozhodnutie o väzbe mu bolo oznámené o 13.30 hod. Pri výsluchu obžalovaný uviedol že na adrese Hliny č. 19, Považská Bystrica nežil od konca roku 2015, býval u matky v Spišskom Štvrtku. V Čechách mal nejaké aktivity, to bolo len jednorázovo, nežil tam ani nepracoval a na územie Slovenskej republiky sa vracal. O stíhaní pre žalované zločiny mal vedomosť a aj sa dostavil na PZ v Spišskej Novej Vsi. Bol práceneschopný, o čom upovedomil e mailom Okresný súd Bratislava V. Doposiaľ súdne trestaný nebol. Podľa § 73 ods. 1 Tr. por. ak je daný niektorý z dôvodov väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť, alebo zadržať a zabezpečiť jeho prítomnosť na výsluchu alebo inom úkone, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

Podľa § 73 ods. 4 Tr. por. orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol, je povinný ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín, dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

Podľa § 73 ods. 5 Tr. por. sudca, ktorému bol obvinený dodaný, musí obvineného bez meškania vypočuť, rozhodnúť o väzbe a rozhodnutie oznámiť obvinenému do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od času, keď mu bol obvinený dodaný. Ak sa obvinenému rozhodnutie neoznámia do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od času, keď bol dodaný súdu, musí byť prepustený na slobodu.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, súd dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Predseda senátu okresného súdu pri rozhodovaní o väzbe Stanislava N. správne zistil, že u obžalovaného je daný dôvod väzby v zmysle citovaného ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. tak po materiálnej, ako aj formálnej stránke. Obžalovaný Z. N. spáchanie trestnej činnosti vo svojich výpovediach poprel a uviedol, že nič nespáchal, štát neobral ani o korunu. Keďže na obžalovaného Z. N. bola podaná obžaloba možno konštatovať, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok pre ktorý bolo vznesené obvinenie bol spáchaný, má znaky vyššie uvedeného zločinu a je dôvodné podozrenie, že tento zločin spáchal obžalovaný Stanislav N..

Možno konštatovať, že u obžalovaného sú dané dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. ktoré dôvody väzby predseda senátu správne a vyčerpávajúco odôvodnil. Aj krajský súd zastáva názor, že u obžalovaného Z. N. je dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol úkonom konania pred súdom alebo trestu, keďže na adrese trvalého bydliska sa nezdržiaval, neprevzal predvolanie na hlavné pojednávanie konané 02.03.2016 a nebolo ho možné predvolať ani z adresy prechodného bydliska, ktorú uviedol v prípravnom konaní. O hlavnom pojednávaní konanom 13.04.2016 bol upovedomený asistentkou predsedu senátu a to telefonicky a táto mu oznámila termín hlavného pojednávania. Napriek tomu, že obžalovaný uviedol, že sa zdržiava v Českej republike a zašle súdu korešpondenčnú adresu na doručovanie písomností, túto súdu nedoručil, pričom na hlavné pojednávanie sa opäť nedostavil. Vo vzťahu k väzobnému dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné uviesť, že v osobe obvineného ide o páchatela, ktorý sa opakovanne dopúšťa trestnej činnosti a preto možno konštatovať, že u neho pretrváva obava, že tento v prípade prepustenia z väzby na slobodu, by aj naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Záverom sťažnostný súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05. 06. 2013, z ktorého vyplýva, že súd pri rozhodovaní o väzbe je vždy povinný aj bez žiadosti obvineného či iných osôb posúdiť a rozhodnúť o možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Konkrétne ústavný súd uvádza, že podstatou dohľadu probačného a mediačného úradníka (v spojení s primeranými povinnosťami a obmedzeniami v zmysle § 82 Trestného poriadku) je v podstate to isté, čo je účelom väzby, len miernejším spôsobom - uloženie určitých obmedzení práv obvineného a zabezpečenie dohľadu nad ich dodržiavaním zo strany štátu. Ústavný súd preto už v náleze sp. zn. IV. ÚS 346/08 vyslovil, že súd je povinný sa takým návrhom zaoberať aj vtedy, pokiaľ ho podal napríklad obhajca obvineného.

Podľa názoru ústavného súdu totiž z citovaných ustanovení vyplýva práve to, že dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vôbec viazaný na výslovný návrh, resp. prejav vôle zo strany či už obvineného, alebo daného úradníka. To zodpovedá aj právnej úprave - žiadne ustanovenie Trestného poriadku totiž neustanovuje, že by bolo povinnosťou obvineného alebo inej osoby výslovne navrhnúť tento prostriedok nahradenia väzby.

Pri dohľade probačného a mediačného úradníka sudca nerozhoduje o „prijatí“ alebo „neprijatí“ dohľadu, pretože takýto dohľad neponúka tento úradník ako súkromná osoba, ale naopak, vykonáva ho ako štátny orgán na základe súdneho rozhodnutia, ktoré je predpokladom (nie následkom) jeho činnosti (porov. § 25 ods. 1 Trestného poriadku). Z toho možno uzavrieť: Súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o väzbe je oprávnený (a vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z čl. 5 ods. 1 dohovoru

aj povinný) skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním alebo prepustením obvineného na slobodu za súčasného dozoru probačného a mediačného úradníka, a to aj v prípade, že takýto návrh nebol výslovne uplatnený.

V intenciách citovaného nálezu ústavného súdu predseda senátu okresného súdu správne postupoval, keď väzbu obžalovaného Z. N. dohľadom mediačného a probačného úradníka nenahradil a to vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu.

Predseda senátu po zatknutí obžalovaného musí skúmať, či orgán ktorý obžalovaného na podklade príkazu zatkol, dodal takéhoto obžalovaného súdu najneskôr do 24 h. od zatknutia (§ 73 ods. 4 Tr. por.), ak sa tak nestane, musí byť obžalovaný prepustený na slobodu. Predseda senátu, ktorému bol obžalovaný dodaný, musí obžalovaného bez meškania vypočuť, rozhodnúť o väzbe a rozhodnutie oznámiť obžalovanému do 48 h. a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 h. od času, keď mu bol obžalovaný dodaný. Ak sa obžalovanému rozhodnutie neoznámí do 48 h., resp. 72 h. od času, keď bol dodaný súdu, musí byť obžalovaný prepustený na slobodu (§ 73 ods. 5 Tr. por.!). Z uvedených zákonných ustanovení teda vyplýva, že nedodržanie týchto lehôt na dodanie zatknutého obžalovaného súdu, ktorého sudca príkaz na zatknutie vydal a na oznámenie rozhodnutia o väzbe obžalovanému je vždy dôvodom na jeho prepustenie na slobodu.

Keďže u obžalovaného Z. N. boli splnené materiálne podmienky na väzbu a taktiež neboli porušené ani formálne dôvody väzby vyplývajúce z ustanovenia § 73 ods. 4, ods. 5 Tr. por. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.